

Arrest

nr. 104 627 van 7 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 14 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 maart 2013.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COENEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 23 oktober 2012 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), ongegrond verklaard wordt. Dit is de bestreden beslissing.

Bij brief van 7 februari 2013 brengt de Dienst Vreemdelingenzaken de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op de hoogte van wat volgt:

“(…) Refererend naar het verzoekschrift van 23.01.2013, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing van de in referte aangeduide zaak in te trekken. (…)”

Uit de brief van 6 februari 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris gericht aan de burgemeester van Dinant blijkt dat de beslissing in kwestie de bestreden beslissing betreft.

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd aan de verzoekende partij de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 7 maart 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 7 mei 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 4 maart 2013 opgenomen grond, verwijst zij naar haar stukken en gedraagt ze zich naar de wijsheid van de Raad.

Dit betoog doet geen afbreuk aan het feit dat de bestreden beslissing is ingetrokken, zoals overigens door geen van beide partijen wordt betwist, zodat het beroep zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,	kamervoorzitter,
dhr. M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET